

[Lembourn.]

undervise i filmshistorie og forsøge på at bibringe børnene sans for en kritisk vurdering? De metoder, jeg tror man kunne anvende, er altså dels et samarbejde mellem lærere og kunstnere, dels at der lægges større vægt på den musiske undervisning i timeplanen. Resultatet vil være frugtbart ikke kun for børnene, men måske også for kunstnerne, og det gjorde jo ikke noget. Kunstnerne er ukonventionelle og kan måske derfor gøre pædagogikken lidt mere utraditionel.

Det kan tænkes, at dette ville være en vej eller en af vejene til at slå en bro over kløften mellem kunst og publikum. Der var mange årsager til den hidsige kunstfond-debat, men en af årsagerne var måske, at den danske befolkning er dårligt musisk forberedt. Endelig ville det måske have den virkning, at kunstnerne følte, der var brug for dem; når skolen bad dem om at komme og fortælle om deres arbejde, ville de måske, for en lille dels vedkommende i hvert fald, komme ud af den følelse af isolation, som er så karakteristisk for moderne kunst og kunstnere i dag. En af grundene blandt mange til, at moderne kunsts udtryk er så desperat, så sprængt og så oprørsk, er måske, at kunstnerne føler sig overflødige i et materialistisk orienteret samfund, så også her kunne man måske være med til at løse en kulturpolitisk opgave.

Det er videnskabens og den intellektuelle tænkings mål at dele op og forenkle, for at vi kan forstå. Det er kunstens mål at samle det splittede til helheder. Skolen må have begge mål i sig, men jeg er overbevist om, at det sidste er det vigtigste.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg skal afstå fra at knytte bemærkninger til en række af de enkeltheder, der har været nævnt. Med den procedure, jeg har valgt, og som flere af de ærede ordførere udtrykte deres anerkendelse af, nemlig at lovforslaget kommer frem nu, for at debatten i dag ligesom kan være med til at åbne en debat ud over landet om dette spørgsmål, hvorefter vi altså genser lovforslaget til en første behandling, når folketinget er blevet samlet igen i oktober, vil det ikke være rimeligt at tage en masse enkeltheder op; hvis den procedure skal

lykkes, må målet netop være, at det, der kom til at stå efter debatten i dag, er ordførernes indlæg, så at man ser de forskellige synspunkter trukket op. Men der er selvfølgelig et par bemærkninger, jeg gerne vil gøre.

Jeg vil for det første gerne takke for, at flere af ordførerne, bl. a. de ærede medlemmer hr. Dupont, hr. Poul Hartling og hr. Edv. Jensen, har givet udtryk for, at de finder, der er et behov for, at vi tager fat på problemet. Det er jo dog det, der er udgangspunktet; hvis vi er enige dér, er vi i hvert fald enige i, at der skal gøres noget ved det forslag, der foreligger.

Hvad enkeltheder angår, vil jeg blot lige nævne, fordi der måske er lidt princip i det, at når det ærede medlem hr. Dupont siger, at han savner bestemmelser om oprettelse af biblioteker, så er jeg ikke sikker på, at det skal stå i selve loven, men jeg er ret sikker på, at forholdene ikke alle steder er tilfredsstillende, selv om ministeriet i de senere år har forsøgt at bøde på manglerne. Jeg regner jo med, at det, når vi først kommer i gang med denne lovgivning i det udvalg, der bliver nedsat, kunne have interesse at komme rundt og se nogle af vore seminarier, og så kan vi også tage det spørgsmål op og se, hvad der er gjort, og hvad der kan gøres for at afhjælpe manglerne.

Jeg er også glad for, at det ærede medlem hr. Dupont erklærede sig enig i, at der må en højere tærskel til. Når det er sagt, kan jeg i øvrigt uden at gå i enkeltheder være helt enig i, at de adgangsveje, vi må finde, ikke må være for snævre. Det var det samme, det ærede medlem fru Else-Merete Ross og flere andre ærede ordførere var inde på. Jeg har også givet stærkt udtryk for det i fremsættelsen, og det er også kommet til udtryk i betænkningen, at det kan ikke være meningen, at der skal snævres ind; vi må sørge for, at der vises så stor smidighed som overhovedet muligt.

Jeg hæftede mig også ved, at det ærede medlem hr. Dupont var tilfreds med, at jeg foreslog, at den nye lov ikke skulle sættes i kraft før 1969; også det ærede medlem hr. Poul Hartling med den praktiske erfaring fra sit daglige virke tilsluttede sig dette synspunkt. Jeg tror, det er afgørende rigtigt, at vi får det par år dels af den grund, jeg har nævnt, for at vi kan få studenter og